

ΧΑΛΑΣΜΟΣ

Έξω τὰ κακά μας, δέκα σερφοράτε,
τώρα εντυχίας, χίλιαις δεδούχατε...
κι' ἄλλοι ἀρραβωνες, λίρες μὲν οὐδέ,
εἴτα πᾶντες πείνα, βλα μὲν χαρά.

Κι' ἄλλοι ἀρραβωνες κι' ἄλλα παρηγόρα,
βρῆκε καὶ διεζηργος δούκισσα χρυσή,
σπάστε τὰ πεύκα, σπάστε τὰ ποτήρα,
βάλτε νὰ πλοῦμε φετεινὸν ψρασί.

Κι' ἄλλοι ἀρραβωνες, νέφη διη γλύκα,
νέφη θπον ὅχει καὶ μεγάλη προῖκα,
νέφη ποδ παράδες στὶς εακαὶ θὰ γέρη...
κλάψετε καὶ πάλι τῇ; Αθήνας γέροι.

Πάρετε στὸ χέρι δάδεκα μαντίλια
καὶ τὰ δάκρυνα σας βάλτε σὲ μποτίλια
γιὰ τὰ πᾶντα στὸ Γεζηργο μποτιλιαρισμένα
νὰ τὰ δῆ μὲ μάτια καὶ αὐτὸς κλαμένα.

Έξω τὰ κακά μας, οἱ σεισμοὶ κι' ἡ ζέσταις
ἀς ἀρχίσουν τώρα τελεταῖς καὶ φέσταις.
Ἐκθεσίς καιτούρα, κόσμος, λεβεντά...
φόκο, θεοτόκη καὶ σιδρ Παναγιά.

Έξω κάθε φτώχει, κάθε μας κακό,
χέντει δι Φιλήμων φῶς ήλεκτρικό,
δίτει τὴ Παλάτι σ' δλονες μας ψωμά,
φωσφορίζουν οὐρων τόσοι ποταμοί.

Θαύματα μεγάλα τόσων δορτῶν,
κρίσεις καὶ ἀγῶνες, ζάλη καὶ στοτοῦρα,
συλλογαὶ πενήντα τέσσερα ποιητῶν,
Ζεύφυρος καὶ Πόντος, Ραμφασκούτ καὶ Οὔρα.

Μάσκουλα, καρότα, βρόντοι, τραχατρούχες,
ἔρχονται Άλγρέδοι, Πρίγκηπες καὶ δούκες,
κότερα, μασέντας, τραχατήρα στόλοι...
ἄντε μας καὶ πάλι... πήραμε τὴν Πόλι.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Το Τουρκικό δύναται τώρα νὰ κοιμᾶται ήσυχως. Τὸ
ῦπ' ἡριθμὸν 13 τορπιλλιούβολον ἔξαπλισθὲν δὲν θὰ κάμη
νυκτικὴν ἐπίδειξιν, ἀλλὰ γυμνάσια παραχαβόν μάλιστα
καὶ ικκνοὺς τόροντας γαϊκυθράκων. Τὸ πρόγματα ἐβιβαίωθη
ἐπισήμως καὶ ἀπὸ τοῦδε οἱ μόνοι, οἵτινες πρέπει ν' ἀντι-
συγῶσιν εἰναι οἱ κ. κ. Σκυλίτσης καὶ Φαρδής.

Τοῦτο ἐξηγεῖται καὶ ἐν ἄλλῳ γεγονός δικτὶ ἡ Κυβέρ-
νησίς μας παριέντεται τόσον ταχέως εἰς τὰ ἑξατερικὰ ζη-
τήματα, ἐνῷ περισπλαται ὑπὸ τοσούτων ἐσωτερικῶν.

Τοῦτο διὸ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς ν' ἀναγράφηται εἰς
τὰς συναδέλφους τὸ ηλασικὸν «σκέψις γίνεται, ὅπως ἐκ-
τελεσθῇ τοῦτο ἡ ἐκεῖνο» καὶ νὰ διατυμπανίζηται ἡ μεγα-
λοπρέπεια καὶ τὸ ἔκτακτον τῶν δικφόρων θεωμάτων. Δὲν
γνωρίζομεν κατὰ πόσον θὰ εἶναι τὰ ἄλλα ἑξατερικά, ἀλλὰ
βλέπουμεν, ὅτι ἀρχίζει νὰ καθαρίζοται ἡ πόλις ὅλην καὶ
τοῦτο εἶναι πολὺ ἔκτακτον. Μόνον τότε θὰ εῖμεθη καθηκοντοί,
ἐκεῖνοι ἐωρταζομένοι κατ' ἔτος καὶ μίαν είκοσιπεντετηρίδια.

Καὶ ὁ δῆμος θὰ κάμη τὰ καθ' ἔκυπτον εἰς τὴν ὅσον οἶν
τε μεγκλωπεπή τέλεσιν τῶν ἑορτῶν καὶ πρὸς τοῦτο
θὰ στηθῶσι τρόποις εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.
Αλλοι τοῦτο ἐθεώρησαν ως σήματα Νίκης — ἀφοῦ μά-
λιστα θὰ στηθῶσι καὶ τοιαῦται — κατὰ τῶν δημοκρατι-
κῶν καὶ ἡκούσιθη εἰς τοιοῦτος λέγων: «Οὐκ ἐωσί με κα-
θεύδειν τὰ τρόποια τοῦ Συντάγματος».

Τοῦτο δημοσία τάξις κατέστη ἐπίφερος. Καὶ ἄλλο ἔγκλημα
έγένετο εἰς τὰ Μέγαρα κατὰ τὴν θέσιν Τρίπολης. Καὶ ὁ Ἐνο-
χος; Μετέβη δι κ. Μάνεσης, ἀλλ' ἔκχει μίαν γρέπα ὅσδε
τρεπό.

Τι ἴδειν δύνανται νὰ λαβῶσιν οἱ ξένοι περὶ τοῦ πολι-
τισμοῦ μας, ὅταν ἔκ τινος τῶν ἀκολούθων τῆς Στεφνίας
ἐν Καρινθίᾳ ἐκλαύπη ἡ ράβδος! Βέβαια, θὰ δικαιοῦνται νὰ
λέγωσιν: «Οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Καρινθίαν».

Περίεργος λογομαχία διεξάγεται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν
τῶν συναδέλφων. Μελώνουν ποίκιλα παλεύται περισσότερον
καὶ θυμώνουν συγχρόνως. Διότι η μία λέγει τὴν ἄλλην
ποιητικήν

